

పదిరూపాయల నోటు

అప్పుడే వర్షంనిలచి రోడ్లంతా బురద బురదగావుంది. తీసుకున్న అప్పు తిరిగి యిచ్చేందు కెందుకంత తిప్పిస్తున్నాడని బయలుదేవాడు వెంకయ్య, సూరిశెట్టి దగ్గరికి. వెంకయ్య వెళ్లెటప్పటికి సూరి శెట్టి తీరిగ్గా కూర్చున్నాడు. వెంకయ్య వెళ్ళి కాస్త డబాయించడిగాడు అప్పు తీసుకున్న డబ్బు తిరిగి యిచ్చేయమని. సూరిశెట్టి వ్రాతపూర్వకంగా గుర్తులేదని డబ్బుకాజేదామని, నీడగ్గర యెప్పుడు తీసుకొన్నానయ్యా అప్పు అన్నాడు. వెంకయ్యకు లేని కోపం పుట్టుకొచ్చి పాదరక్ష తీసికొని నాల్గు తగిలించాడు. అప్పుడందరూ గుంపుగాచేరి వాళ్ళను పోలీసుస్టేషనుకుపట్టుకెళ్ళారు. పోలీసు స్టేషనులో కేసు రిజిస్టరుచేసికొని మరు నాటి వుదయం కొద్దులో హాజరు కమ్మ న్నారు. సూరిశెట్టికి కానివాళ్ళు వెంక య్యశెట్టిని సెబాస్ అన్నారు. వెంక య్యకు కానివాళ్ళు రేపు తెలుస్తుందిగా కొద్దులో అన్నారు.

ఆరోజు 11 గంటలకు సూరిశెట్టి, వెంకయ్య కొద్దులో హాజరు. జడ్జిగారు కేసు విచారించి వెంకయ్యకు 5 రూపా యలు జరీనామా విధించారు. 5 రూపా యలు జరీనామా విధించారనటంతోటే చటుక్కున వెంకయ్య బోనులోనుంచి యెగిరి మల్ల సూరిశెట్టికి పాదరక్షతో మరినాల్గుతగిలించాడు. ఇదిచూచి కొద్దు లోని వారంతా ఆశ్చర్యచకితులైరి. అక్కడున్న బంట్లోతులు వెంకయ్యను మఱల బోనులోనికి తీసుకెళ్ళారు. జడ్జి గారు యెందుకు మళ్ళి సూరిశెట్టిని కొట్టావని యడుగగా; వెంకయ్య అన్నాడు "జడ్జిగారూ! నాదగ్గర పది రూపాయల నోటుంది. ఒక్కపర్యాయం కొట్టినందుకు 5 రూపాయలు జరీనామా విధించారు. రెండవ పర్యాయం కొట్టితే

10 రూపాయలు సరిపాతుందని మళ్ళీ కొట్టానండీ!" అమాటలు వినేసరికి కొద్దు లోని వారందరూ గొల్లున నవ్వారు మన సూరిశెట్టి తప్ప.

"పెట్టినకోట"

* * *

పంచదార పెరిమిట్టు

పంచదారమిల్లులనిండా పంచదార. బ్లాకుమార్కెట్లనిండా పంచదార. అధికారులయిండ్లనిండా పంచదార. ఇక "ఇందు కల డందు లేడని సందేహము వలదు" అన్నట్లు యెందుచూచినా పంచదారయే! అయినా ప్రజలకు మతి లేదు. "పంచదార లేక బాధపడిపోతున్నామో" అని పంచదారకొరకు దరఖాస్తులు పెట్టుకొని, తాలూకాఫీసులో ప్రజలు తపస్సుచేస్తున్న రోజులవి. ఆ రోజులలో 'పంచదారపెరిమిట్టు తెచ్చు కుందికి రా రా బ్రదర్!' అంటూ మా జగన్నాథం నన్ను తాలూకాఫీసుకి తీసుకుపోయాడు. తహసీల్దారుగారు ఒక్కొక్కరిని పిలచి, కొంచెము క్రాస్-యెగ్జామినేషన్చేసి, అందులకు నిలబడ్డవారికి, వారి దరఖాస్తులపై పావు పిశ పంచదార కటాక్షించేవారు. కొంచం వేషములోనుండి, ఆంగ్లములో అప్లి కేషన్ వ్రాసినవారికి, అరవిశ యిప్పించే వారు. ఇంక వుద్యోగస్తులను కొన్ని పిశ లచే బహూకరించుచూ, అచ్చటికి వచ్చినవారి సందరిని యిట్లు సమ దృష్టితో, యెవరి హోదాకు తగ్గట్టు వారిని సంతోషపెడుతూ వచ్చారు ఆ ధర్మరాజ్ తహసీల్దార్జీ! ఇప్పుడు మా జగన్నాథం తహసీల్దారువారి దివ్యసముఖమునకు తన ద ర ఖా స్తు పెట్టాడు. తహసీల్దారుగారు దరఖాస్తు చిత్తగిస్తూ హేళనగా "యేమోయ్ !

నీకు సత్యనారాయణప్రతం చేసుకొనుటకు వీసెడు పంచదార కావాలా?" అన్నారు. మావాడప్పుడు గొంతుక సవరించుకొని "ధనికులపాల ధర్మరాజులై వీదలపాలిట య మ ధర్మరాజులుగా ప్రవర్తించే మీబోటి అధికార్లకు వేగరముగా ట్రాన్సుఫర్ అయేటందులకు సత్యనారాయణమూర్తివారికి రెండు ప్రతాలచేయించుకొంటానని మొక్కుకొన్నాను. కనుక మొదట ఒకవ్రతాన్ని అడ్వాన్సుగా చేసుకొందామని బుద్ధి వుట్టింది. అందుచే పంచదార పెరిమిట్టుకి వచ్చాను. ఇక మీచిత్తం మా భాగ్యం" అన్నాడు. దాంతో తహసీల్దారువారికి మతిపోయింది. నా కలకూడా అయిపోయింది. అప్పుడు ప్రక్క మీదనుంచి లేచి నాకు వచ్చిన కల అంతా నెమరువేసుకొని, మా జగన్నాథములాగ వున్నది వున్నట్లు చెబితే బాధిస్తుందనుకొని, దరఖాస్తు అతి వినయంగా వ్రాసుకొని తాలూకాఫీసునకు పంచదార పరిమిట్టుకొరకు వెళ్లాను. నాదరఖాస్తు తహసీల్దారుగారు చూచి "ఇన్ని కాఫీక్లబ్బులుంటావుంటే విద్యార్థులకు పంచదార యెందుకు?" అని అన్నారు. ఈలాగ నాఒక్కని ఖర్చుమే కాదు పెద్దలకు మొక్కుకున్నామన్నా సరే, పసిపిల్లల పాలలోకన్నా సరే, ముసిలివాళ్లకు కాఫీలకన్నాసరే, యెవరేమన్నా సరే అందరికీ 'లేదు' అన్న పదముతో సంతోషపెట్టారు ఆ మహానుభావులు. కలలోని తహసీల్దారుకంటే యీనిజమైన తహసీల్దార్ వుద్దండపిండం. కనుక యిప్పుడు పంచదార వంటి బెల్లంకొనుకొని వుపయోగించుకొనుచున్నాము. ఈ బుద్ధి మాకు మొదట వుంటే ? ? ?